

gerne for de ved det kongelige Døvsstumme-Institut ansatte Embedsmænd og Betjente; Den første § omhandler Lønnen for Forstanderen, og de øvrige §§ for de andre Embedsmænd og Betjente ved Institutet.

Formanden: Ogsaa disse tvende Lovforslag ville nu blive omdeelte.

Man gik derpaa til det tredje Nummer paa Dagsordenen: Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) indbringer Forslag til Lov om Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klagere.

S. A. Hansen: Det er en gammel Beskjend, der her atter indtræder i Folkethinget, og som jeg derfor ikke behøver nærmere at beskrive. Han er tilbørligen kjendt her af Bønder og Tjender gennem en lang Række af Aar. De ærede Medlemmer ville forøvrigt, hvad enten de tage den grundlovgivende Rigsforsamlings Tidende eller hvilkensomhelst af de forløbne Rigsdagssessions Tidender, kunne blive nærmere bekendte med Sagen. Jeg forsøgte i sidste Session at dele ham i to Stykker, fordi jeg troede, at han vilde slippe bedre igennem i denne Form, men da det viste sig, at han ikke derfor blev Bureaukratiet behageligere, har jeg igjen forenet disse to Stykker til eet og paany behandlet det. Jeg tillader mig at anbefale ham til det ærede Thing.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive omdeelt.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til Fortsættelse af 1ste Behandling af Udkast til Lov om Gaandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning, m. m.

Indenrigsministeren: Jeg ønskede i dette Øieblik blot at gjøre opmærksom paa et Par Misforstaaelser, navnlig hos den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (Schøler). Ligefom jeg allerede

har gjort ham selv opmærksom derpaa, saaledes troer jeg, at det er rigtigt, for at forebygge yderligere Misforstaaelser, at jeg strax fremhæver det her i Thinget. Det er saaledes blevet bemærket, at Forslaget skulde formeentlig ville betage Grovsmede og Hjulmænd den frie Afgang til at nedsette sig, som de nu have, paa Landet, at der altsaa for deres Bedkommende skulde blive Spørgsmaal om Næringsbeviis og Gæbyrs Erlæggelse efter Forslagent almindelige Regel. Den ærede Rigsdagsmand har, som han ogsaa selv har erkjendt, udtalt sig derom under Indtrykket af det tidligere trykte Lovforslag for Landets Bedkommende, men har overseet, hvorledes det endelige Udkast har taget Sagen. Det hænger nemlig sammen med den hele Maade, som jeg et Par Gange har fremhævet, hvorpaa Grundsen er sat imellem fri og bunden Næring i det af mig fremlagte Udkast. Han har overseet, at § 15 udtrykkelig siger: „Afgangen til den hidtil under borgerlig Næring hørende Gaandværksdrift og til den Fabrikdrift, som ikke er fri, skal, forsaavidt ikke anderledes er bestemt i denne Lov, staae aaben for Enhver, som efter de i det Foregaaende foreskrevne Regler vinder Borgerkab eller Næringsbeviis,“ og § 27, hvor det siges: „Den Gaandværksdrift, som hidtil ikke har kunnet øves paa Landet uden Bevilling, skal ikke tilstedes efter sædvanlig Næringsbeviis i en Wiils Afstand fra nærmeste Kjøbstad i Kongeriget eller Hertugdømmet Slesvig.“ Da nu netop Grovsmede og Hjulmænd have kunnet nedsette sig paa Landet uden Bevilling, vil altsaa den Frihed, de i denne Henseende have, være dem ubetagen. Et andet Punkt, som jeg ogsaa tør nævne af samme Hensyn, er den Tvivl, der blev opkastet med Hensyn til, hvilke Aldersregler der skulde gjælde for Høsterne paa Landet, om der i den Henseende kunde slutes Noget fra de Regler, der vare givne med Hensyn til Kjøbstads Høsterne. I den Henseende skal jeg blot bede fremhævet, at hele Anlægget i Lovforslagent forskjellige Kapitler, hvor der ibrigt har været Grund til denne Deling, har været, at der først har været optaget nogle almindelige (fælles) Bestemmelser, hvortil der knyttede sig, forsaavidt der var